

rende ind paa flere Steder, ogsaa fordi den frivillige Velgjørenhed ikke noies med at danne en enkelt Forening til Uddeling af sine Gaver, men sædvanlig har flere forskellige Maader, hvorpaa den uddeler de forskellige Arter af Gaver, og hvorpaa den kommer de forskellige Arter af Trængende til Hjælp. Dette Lovforslag, som her foreligger, har jo et overordentlig stort Omfang, idet § 5 tyder paa, at Alt, hvad der ydes gennem den frivillige Velgjørenhed, være sig i Penge, i Jøde, i Klæder eller i Afbebrændsel osv., skal søges indbraget under denne Bestyrelse og uddeles gennem den. Naar der nu er nogle Velgjørenhedsforeninger, der have det Formaal at understøtte med Penge, andre, der have det Formaal at oplade fattige Høin, andre at understøtte i Vinterens Hjerte med Jødemidler, Barmestuer, Afbebrændsel osv., og naar alle disse forskellige Arter af Velgjørenhed ere henlagte under forskellige Foreninger, som netop ved det mindre Formaal, de have stillet sig, ofte ere i Stand til at fyldestgjøre dette Formaal paa en bedre Maade, er det for mig et Spørgsmaal, hvorvidt man vil opnaa fuldt det Samme ved at samle alle disse forskellige Bestræbelser i en Bestyrelse i Stedet for at lade dem bestaa, som de nu bestaa. Det er imidlertid, forekommer det mig, aldeles klart, at alle de forskellige private Virksomheder ikke, hvis det foreliggende Lovforslag kommer ud som Lov, ville kunne blive bestaaende ved Siden af den Opgave, der efter Lovforslaget er givet Bestyrelsen for de Fattiges Kasse at løse. Dette ligger ogsaa deri, at det er et overordentlig stort Antal Medlemmer, som Bestyrelsen skal bestaa af. Tænke vi os f. Ex. en By som Odense, vil Bestyrelsen der efter Lovforslaget komme til at bestaa af omtrent 40 Personer, og selv i mindre Byer vil den let komme op over Tallet 20, men de Personer, der ere bedst skiktede til at indvæde i Bestyrelsen for de Fattiges Kasse, ville netop være de, der ere stærkt optagne af deres Virksomhed i de Foreninger, der ere dannede ved privat Initiativ. Jeg siger ikke dette, fordi jeg i det Hele taget ønsker at udtale mig mod Lovforslaget; nei, jeg erkjender, at der er en Trang til at give de Fattiges Kasse en talrigere Bestyrelse, hvis man vil, at den skal virke paa en anden Maade end tidligere, men jeg er endnu noget i Tvivl om, hvorvidt jeg vil kunne gaa ind paa at gjøre Bestyrelsen saa stor, som den her er foreslaaet, og navnlig paa at udtrække Formaalet for dens Virksomhed saa stærkt og omfattende, som stik er ved dette Lovforslag. Foruden disse faa Bemærkninger vil jeg kun sige endnu et Par Ord for det Tilfælde, at Sagen skulde komme i Udvalg. Der er nemlig en Bestemmelse i § 1 Nr. 4, der støder mig noget, idet den gaar ud paa, at der af Bestyrelsen for de Fattiges Kasse skal kunne disponeres over Indtægter af Legater, naar Legatets Bestyrelse er henlagt til vedkommende Sognepræst. Jeg har min-

dre imod, at der er givet den Regel, at Indtægter af Legater, der ere satte under Fattigvæsenets Bestyrelse, henføres under Bestyrelsen for de Fattiges Kasse, men naar en Legatstifter har givet et Legat til Understøttelse af Husarme eller Fattige og har bestemt, at dette Legat skal bestyres af Sognepræsten, anser jeg det for meget tvivlsomt, om man egentlig er berettiget til at sige: Nei, dette Legat, som Legatstifteren har villet henlægge til Bestyrelse af Sognepræsten, skal nu bestyres af Bestyrelsen for de Fattiges Kasse. Jeg anser det for saa overordentlig vigtigt, at man sikrer dem, der visse sidste Legater, at de Bestemmelser og Betingelser, under hvilke de give Legatet, paa det Allernæste blive overholdte, at jeg nødtigt kan være med til at foretage denne Art Forandringer ved Lov. Jeg vil ligeledes, som jeg allerede har berørt, ret meget bede om, at det maa blive taget under nøiere Overveelse, om man ikke kunde begrænse Antallet af Bestyrelsesmedlemmerne noget stærkere, end stik er; thi vel ser jeg, at der er Tale om, at der kun skal vælges 1 af omtrent 3 a 400 Medlemmer, og jeg veed nok, hvor vag i Grunden en saadan Bestemmelse er — vi have jo ved andre Love set, at Tallet 16,000 er forklaret at betyde omtrent det Samme som 40,000 — og derfor erkjender jeg, at saadanne Bestemmelser jo ikke ere saa aldeles bindende; men jeg kan ikke tro, at det vil være klogt og rigtigt i en Kommune at sammensætte Bestyrelsen for de Fattiges Kasse med et højere Antal i de større Kommuner end af 18—19 Personer. Vi maa vel huske paa, at Banfælighederne ved Uddelingen af Gaver bestaar i to Ting; dels deri, at disse Gaver aldrig nogenstunde ville være tilstrækkelige til at fyldestgjøre Kravene, og dels deri, at jo flere Medlemmer der er i en Bestyrelse, desto flere er der, som have deres bestemte Personer, der skulle fyldestgøres. Vil M. ikke fyldestgjøre den Trængende, som B. ønsker at understøtte, saa vil B. heller ikke fyldestgjøre den Trængende, som M. tager specielt under sin Forsorg. Der er jo, som sagt, ogsaa den Banfælighed, som man ikke bør lade ude af Betragtning, at de Midler, hvorover der haves og vil faas Naadighed, altid ville være forsvindende i Forhold til Begjæringerne om at komme i Betragtning, saaledes at man ikke bør gjøre Bestyrelsen alfor talrig. Med Hensyn til dennes Sammensætning, da skal jeg være ganske enig med den ærede Forslagsstiller deri, at naar en saadan Bestyrelse virkelig skal kunne løse den Opgave at finde og paa den mest passende Maade hjælpe de Trængende, saa bør der være Kvinder blandt Bestyrelsens Medlemmer. Ogsaa i den Henseende have vi jo haft Erfaringen for os; thi i de store Velgjørenhedsforeninger har Kvinden spillet en meget væsentlig Rolle og altid hørt til de allervirkningsfulde Medlemmer, ikke blot med Hensyn til at undersøge og at lære de Trængendes Vilkaar at kjende, men ogsaa med Hensyn